

med følgende Bestillinger: 6 Stkr. 29 cm Kysthaubitser til 696 000 Kr., 6 Stkr. 21 cm Kystkanoner til 948 000 Kr., 1 050 Stkr. 29 cm Pansergranater til 328 500 Kr., 900 Stkr. 21 cm Pansergranater til 207 200 Kr., 125 Stkr. 30½ cm Pansergranater til 73 200 Kr., 200 Stkr. 17 cm Pansergranater til 32 800 Kr. og 3 Stkr. 150 cm Projektorer til 48 000 Kr. Det var jo slet ikke saa ganske lille en Mundfuld, som den radikale Forsvarsminister — selvfølgelig med hele Ministeriets Sanktion — fik bevilget eller godkendt i December 1909, og det i en Rigsdagssamling, hvor man mente, at man skulde gaa ud til Vælgerne og bede Vælgerne om at faa det hele forkastet! Det er en nydelig Politik at føre! Og det er den Politik, de Herrer har ført — og det er den, som nu ret kommer under Belysning ved disse Aktstykker, som man her kommer frem med paa den Maade, man har gjort.

Naa, heldigvis tabte de Herrer ved Valget. Det var dog for grov en Mundfuld for danske Vælgere at tage imod, da det blev oplyst for dem, at man i Efteraaret havde sagt: „Lov er Lov, og Lov skal holdes“, og at man havde søgt at pleje og udvikle Hæren om Vinteren, men nu kom og vilde have det hele forkastet om Foraaret og Sommeren. Hvad skulde man med Paabegyndelsen af Forterne, og hvad skulde man med Kanoner og Pansergranater og alt det, naar det hele dog skulde ødelægges? Valgene gik dem altsaa imod. Men saa da de Herrer kom herind efter Valget, var noget af det første, de tog sig for, at stille Forslag om, at de 5 Mill. Kr. skulde nægtes til de Forter og de Forsvarsforanstaltninger, som de selv vilde have bygget saa hurtigt som muligt. Paa den Maade er det, at dette Ministerium og dets Partier har ført den militære Politik her i Landet! Paa den Maade er det, de har handlet overfor det danske Folk og har søgt at bilde det ind, at vi behøvede ingenting, vi kunde indskrænke os til det mindst mulige paa Forsvarets Omraade — og samtidig har de ikke haft Mod til at tage Konsekvenserne, naar de selv styrede. Derfor optraadte de, som de gjorde, i 1909—10.

Saa kom de til Magten igen paa Grundlovsopspørgsmaalet, og da sagde jo det ærede Medlem fra Middelfart, at de vilde være loyale, der skulde ikke strides om gamle Ting; og saa vilde de se at faa Grundloven igennem. Men var de Herrer loyale? Nej! hvor vi kom omkring paa Møder, blev vi angrebet paa vor Stilling til Forsvarsvæsenet i 1909. Vi var stadig udsatte for de Angreb; dem slap vi ikke for.

Men i 1914, da Krigen kom, saa turde det radikale Ministerium heller ikke tage Konsekvensen af sin Politik. De Herrer har jo forklaret os, at for Danmarks Neutralitet var det uforment med dette Militærvæsen; man kunde nøjes med en lille Politivagt eller saadant. Men i 1914 turde de ikke tage Konsekvensen deraf. Nu siger den højtærede Forsvarsminister: Ja, men vi var jo nødt til at bruge den Forsvarsordning, som var til Stede. Det kunde jo ikke nytte, at vi var kommet med Forslag om en anden Ordning. Nej, det kunde ikke nytte noget, og det gjorde den højtærede Minister heller ikke. Men han indskrænkede sig ikke paa nogen Maade til at benytte det, der var til Stede. Den højtærede Minister vil dog vel ikke paastaa, at han indskrænkede sig dertil.

Jeg skal ikke opholde mig længere ved Udlægningen af Minerne; det har vi jo talt om, og Ministeren har selv erkendt, at det var et stærkt Brud med hans tidligere Teorier, og det er det naturligvis ogsaa. Thi Ministeren har skrevet tidligere: Hvis vi er i Overensstemmelse med vor naturlige Pligt som neutral Stat, ikke stræber at spærre hverken Øresund eller Store Bælt enten med Skibe, Miner eller Fæstningsværker, da taler al Sandsynlighed for, at der ingen Kamp bliver i vore Farvande eller paa vort Omraade. Den højtærede Minister har altsaa tidligere sagt, at det var vor Pligt, vor naturlige Pligt som neutral Stat, ikke at spærre hverken Øresund eller Store Bælt. Det er tydelige og klare Ord, han har sagt tidligere: det er vor naturlige Pligt ikke at gøre det. Men i 1914 gaar han til det modsatte, da spærrer han — altsaa imod sin egen Opfattelse, imod sin Opfattelse af, hvad der er vor naturlige Pligt. Nu siger den højtærede Minister, at det strider ikke mod Neutraliteten at spærre Øresund og Store Bælt med Miner. Jeg vil ikke her modsige den højtærede Minister, paa ingen Maade. Jeg har hele Tiden ment, at vi skulde gøre alt for, at hele denne Foranstaltning kunde blive opfattet paa rette Maade udadtil, og det har jeg virket for paa ethvert Punkt. Men den højtærede Minister kan ikke ud fra de Betragtninger, han har gjort gældende tidligere, med nogen Vægt staa op og sige, at han stadig ser paa det paa ganske samme Maade; thi den højtærede Minister har tidligere ikke alene sagt, at vi ikke skulde gøre det, men han har sagt, at det var vor naturlige Pligt, vor Pligt som neutral Stat, ikke at gøre det.

Men altsaa, i 1914 og de følgende Aar indskrænkede Ministeren sig slet ikke til at